

॥ गौरीदशकम् ॥

கௌரீதசகம்

(1)

लीलालब्धस्थापितलुमाखिललोकां

लोकातीतैर्योगिभिरन्तश्चिरमृग्याम् ।

बालादित्यश्रेणिसमानद्युतिपुञ्जां

गौरीमम्बामम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

லீலாலப்த ஸ்தாபித லுப்தாகில லோகாம்

லோகாதீதை: யோகிபிரந்தஸ்சிரம்ருக்யாம் ।

பாலாதித்ய ச்ரேணி ஸமானத்யுதி புஞ்ஜாம்

கௌரீமம்பா மம்புருவராசுநீ மஹமீடே ॥

தனது லீலா விபூதியாக அமைந்து காக்கப்பட்டு பின் தன்னில்லயிக்கும் உலகங்களையுடையவளும், சிறந்த யோகிகளால் மனதளவில் தேடி அறியத்தக்கவளும், பாலசூர்யர்கள் போன்ற நிறங்கொண்டவளுமான தாமரையிதழ்க் கண்படைத்த கௌரீ மாதாவை வணங்குகிறேன்.

(2)

प्रत्याहारध्यानसमाधिस्थितिभाजां

नित्यं चित्ते निर्वृतिकाष्ठां कलयन्तीम् ।

सत्यज्ञानानन्दमयीं तां तनुरुपां

गौरीमम्बामम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

ப்ரத்யாஹார த்யான ஸமாதிஸ்திதி பாஜாம்

நித்யம் சித்தே நிர்வ்ருதிகாஷ்டாம் கலயந்தீம் ।

ஸத்ய ஜ்ஞானானந்தமயீம் தாம் தனுரூபாம்

கௌரீமம்யா மம்புஹாசுநீமஹமீடே ॥

ப்ரத்யாஹாரம், தியானம், ஸமாதி நிலைகளிலுள்ள யோகிகளின் மனதில் எப்பொழுதும் பரமானந்தத்தைத் தோற்று விக்கின்றவனும், ஸத்யம், ஜ்ஞானம், ஆனந்தம் என்ற உருவத்தில் மெல்லியவளாய்த் தெரிகின்றவனுமான கௌரித்தாயை நான் வணங்குகிறேன்.

(3)

चन्द्रापीडानन्दितमन्दस्मितवक्त्रां
चन्द्रापीडालंकृतनीलालकभाराम् ।
इन्द्रोपेन्द्राद्यर्चितपादाम्बुजयुग्मां
गौरीमम्बाम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

சந்த்ராபீடா நந்தித மந்தஸ்மித வக்த்ராம்
சந்த்ராபீடாலங்க்ருத நீலாலகபாராம் ।
இந்த்ரோ பேந்த்ரா த்யர்சித பாதாம்புஜயுக்மாம்
கௌரீமம்பா மம்புருஹாக்ஷீமஹமீடே ॥

பிறைச்சந்திரனைப் பூண்ட மகிழ்ச்சியால் புன்முறுவல் பூத்த முகம் கொண்டவள், சந்திரக்கலையணிந்த கருநீல கூந்தல் கொண்டவள், இந்த்ரன், உபேந்த்ரன் முதலியவரால் போற்றப் பட்ட திருவடிகளையுடையவள். அத்தகைய கௌரியன்னையைப் போற்றுகிறேன்.

(4)

आदिक्रान्तामक्षरमूर्त्या विलसन्तीं
भूते भूते भूतकदम्बप्रसवित्रीम् ।
शब्दब्रह्मानन्दमयीं तां तटिदाभां
गौरीमम्बाम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

ஆதிக்ஷாந்தா மக்ஷரமூர்த்யா விலஸந்தீம்
பூதே பூதே பூதகதம்ப ப்ரஸ வித்ரீம் ।
சப்தப்ரஹ்மானந்தமயீம் தாம் தடி தாபாம்
கௌரீமம்பா மம்புருஹாக்ஷீ மஹமீடே ॥

அகராதி சுக்காராந்தமான அக்ஷரங்கள் வடிவத்துடன் விளங்குபவள், யுகத்திற்கு யுகம் ஜீவராசிகளைப் படைப்பவள், சப்தப்ரஹ்ம வடிவமும், மின்னல் ஒளியும் கொண்டவள், அத்தகைய கௌரீமாதாவை வணங்குகிறேன்.

(5)

மூலாதாராதுத்திதவீத்யா விதிரந்த்ரம்

सौरं चान्द्रं व्याप्य विहारज्वलिताङ्गीम् ।

येयं सूक्ष्मात्सूक्ष्मतनुस्तां सुखरूपां

गौरीमम्बाम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

மூலாதாராத் உத்திதவீத்யா விதிரந்த்ரம்

ஸௌரம் சாந்த்ரம் வ்யாப்ய விஹாரஜ்வலிதாங்கீம் ।

யேயம் ஸுக்ஷ்மாத்த்ஸுக்ஷ்மதநுஸ்தாம் சுஹரூபாம்

கௌரீமம்பா மம்புருஹா க்ஷீமஹமீடே ॥

மூலாதா ரத்தினின்று புறப்பட்ட வழியோடு ப்ரம்ம மந்த்ரத்தையும் சூர்யசந்த்ரபிலங்களையும் வியாபித்து களிப்பதில் ஜ்வலிப்பவளும், அணுவிற்கும் அணுவாய், ஆனந்தமய மாய் விளங்குபவளுமான கௌரியன்னையை வணங்குகிறேன்.

(6)

नित्यः शुद्धो निष्कल एको जगदीशः

साक्षी यस्याः सर्गविधौ संहरणे च ।

विश्वत्राणक्रीडनलोलां शिवपत्नीं

गौरामम्बाम्बुरुहक्षीमहमीडे ॥

நித்ய: சுத்தோ நிஷ்கல ஏகோ ஜகதீச:

ஸாக்ஷியஸ்யா:ஸர்கவிதௌ ஸம்ஹரணேச ।

விச்வத்ராண க்ரீடனலோலாம் சிவபத்னீம்

கௌரீமம்பா மம்புருஹாக்ஷீ மஹமீடே ॥

உலகைப் படைப்பதிலும், ஒடுக்குவதிலும் எவளுக்கு சாக்ஷியாய் நித்யனாய், சுத்தனாய், நிஷ்கலனாய் ஸ்ரீபரமேச்வரன்

இருக்கிறானோ, எவன் உலகைப் படைக்கும் விளையாட்டில் உலகை கொண்டவனோ அத்தகைய சிவபத்னியான கௌரியை நான் வணங்குகிறேன்.

(7)

यस्याः कुक्षौ लीनमखण्डं जगदण्डं
भूयो भूयः प्रादुरभूदुत्थितमेव ।
पत्या सार्धं तां रजताद्रौ विहरन्तीं
गौरीमम्बाम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

யஸ்யா: குக்ஷௌ லீநமகண்டம் ஜகதண்டம்
பூயோ பூய: ப்ராது ரபூத் உத்திமேவ ।
பத்யா ஸார்தம் தாம் ரஜதாத்ரௌ விஹாந்தீம்
கௌரீ மம்பா மம்புருஹாசுநீ மஹமீடே ॥

இந்த சராசர ப்ரபஞ்சம் பின்னும் பின்னும் தோன்றி எவளது உதரத்தில் ஒடுங்கியுள்ளதோ, வெள்ளிமலையில் பர்தாவோடு களித்து நிற்கும் அந்த அன்னை கௌரியை வணங்குகிறேன்.

(8)

यस्यामोतं प्रोतमशेषं मणिमाला
सूत्रे यद्वत्क्वापि चरं चाप्यचरं च ।
तामध्यात्मज्ञानपदव्या गमनीयां
गौरीमम्बाम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

யஸ்யாமோதம் ப்ரோதமசேஷம் மணிமாலா
ஸூத்ரே யத்வத் க்வாபி சரம் சாப்யசரம்ச ।
தாமத்யாத்ம ஜ்ஞானபதவ்யா கமனீயாம்
கௌரீமம்பா மம்புருஹா சுநீமஹமீடே ॥

இந்த சராசர ப்ரபஞ்சம் தவமணிமாஸையில் கோர்க்கப் பட்டது போல் எவளிடம் மேலும் கீழுமாய் அடங்கியுள்ளதோ, எவள் ஆத்மஜ்ஞானவாயிலாக அறியத்தக்கவனோ அத்தகைய கௌரியன்னையை வணங்குகிறேன்.

(9)

नानाकारैः शक्तिकदम्बैर्भुवनानि
व्याप्य स्वैरं क्रीडति येयं स्वयमेका ।
कल्याणीं तां कल्पलतामानतिभाजां
गौरीमम्बामम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

நாநாகாரை: சக்தி கதம்பைர்புவனாநி
வ்யாப்ய ஸ்வைரம் க்ரீடதி யேயம் ஸ்வயமேகா ।
கல்யாணீம்தாம் கல்பலதா மாநதிபாஜாம்
கௌரீ மம்பாம் அம்புருஹாக்ஷீமஹமீடே ॥

தான் ஒருவளாயிருந்து கொண்டு தனது பலவித சக்திகளுடன் உலகை வியாபித்து தன்னிச்சைப்படி விளையாடும் கல்யாணியவள். தன்னை வணங்கியவருக்கு கல்பகக் கொடியு மவள். அந்த கௌரியன்னையை வணங்குகிறேன்.

(10)

आशापाशक्लेशविनाशं विदधानां
पादाम्भोजध्यानपराणां पुरुषाणाम् ।
ईशामीशार्धाङ्गहरां तामभिरामां
गौरीमम्बामम्बुरुहाक्षीमहमीडे ॥

ஆசாபாச க்லேச விநாசம் விததாநாம்
பாதாம் போஜத்யான பராணாம் புருஷாணாம் ।
ஈசா மீசார்தாங்கஹராம் தாமபிராமாம்
கௌரீமம்பா மம்புருஹாக்ஷீ மஹமீடே ॥

தனது திருவடித் தாமரையை தியானிக்கும் மனிதருக்கு ஆசாபாசங்களையும், அதன் நிமித்தம் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் அகற்றுபவள் அன்னை கௌரி. மேலும் அவள் மகேசனது உடல இடது பாகத்தை வலியக் கொண்டவள். தாமரை இதழொத்த கண்களையும் கொண்டு விளங்குமவளை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன்.

प्रातःकाले भावविशुद्धः प्रणिधाना -

द्रव्या नित्यं जल्पति गौरीदशकं यः ।

वाचां सिद्धिं संपदमग्रां शिवभक्तिं

तस्यावश्यं पर्वतपुत्रीविदधाति ॥

ப்ராத: காலே பாவவிசுத்த: ப்ரணிதாநாத்

பக்த்யா நித்யம் ஜல்பதி கௌரீதசகம்ய: ।

வாசாம் ஸித்திம் ஸம்பதமக்ர்யாம் சிவபக்திம்

தஸ்யாவச்யம் பர்வதபூதரீ விததாதி ॥

தூய கருத்துடன் தியானத்திலாழ்ந்து எவனொருவன் பக்தியுடன் இந்த கௌரீ தசகத்தை தினந்தோறும் பாராயணம் செய்கிறானோ அவனுக்கு பார்வதீ சிவபக்தியையும், பேச்சுத் திறமையையும், மிகுந்த செல்வத்தையும் அமையச் செய்வாள்.

கௌரீதசகம் முற்றிற்று

